Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 7. marca 2013 *

„Direktiva 2001/29/ES — Člen 3(1) — Razširjanje oddaj izdajateljev komercialnih televizijskih programov s strani tretje osebe po internetu — ‚Live streaming' — Priobčitev javnosti"

V zadevi C-607/11,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo High Court of Justice (England & Wales) (Chancery Division) (Združeno kraljestvo) z odločbo z dne 17. novembra 2011, ki je prispela na Sodišče 28. novembra 2011, v postopku

ITV Broadcasting Ltd,

ITV 2 Ltd,

ITV Digital Channels Ltd,

Channel 4 Television Corporation,

4 Ventures Ltd,

Channel 5 Broadcasting Ltd,

ITV Studios Ltd

proti

TVCatchup Ltd,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi L. Bay Larsen, predsednik senata, K. Lenaerts, podpredsednik Sodišča v funkciji sodnika četrtega senata, J. Malenovský (poročevalec), U. Lõhmus in M. Safjan, sodniki,

generalni pravobranilec: Y. Bot,

sodni tajnik: K. Malacek, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 19. novembra 2012,

* Jezik postopka: angleščina.

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za ITV Broadcasting Ltd, ITV 2 Ltd, ITV Digital Channels Ltd, Channel 4 Television Corporation, 4 Ventures Ltd, Channel 5 Broadcasting Ltd in ITV Studios Ltd J. Mellor, QC, J. Bowhill, barrister, P. Stevens in J. Vertes, solicitors,

— za TVCatchup Ltd L. Gilmore, solicitor, in M. Howe, QC,

— za vlado Združenega kraljestva S. Ossowski in L. Christie, agenta, skupaj s C. May, barrister,

— za francosko vlado G. de Bergues in M. Perrot, agenta,

— za italijansko vlado G. Palmieri, agentka, skupaj z M. Russo, avvocato dello Stato,

— za poljsko vlado M. Szpunar in B. Majczyna, agenta,

— za portugalsko vlado L. Inez Fernandes in N. Conde, agenta,

— za Evropsko komisijo J. Samnadda in F. Wilman, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 3(1) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL L 167, str. 10).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbami ITV Broadcasting Ltd, ITV 2 Ltd, ITV Digital Channels Ltd, Channel 4 Television Corporation, 4 Ventures Ltd, Channel 5 Broadcasting Ltd in ITV Studios Ltd ter družbo TVCatchup Ltd (v nadaljevanju: TVC) glede tega, da je zadnjenavedena družba po internetu skoraj sproti razširjala televizijske oddaje, ki so jih razširjale tožeče stranke v glavni stvari.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 V uvodnih izjavah 23 in 27 Direktive 2001/29 je navedeno:

„(23) S to direktivo naj se nadalje uskladi avtorjeva pravica do priobčitve javnosti. To pravico je treba razumeti v širokem pomenu, ki zajema vsakršno priobčitev javnosti, ki ni prisotna na kraju izvora priobčitve. Ta pravica naj zajema vsako tovrstno oddajanje ali retransmisijo dela v javnost po žici ali na brezžični način, vključno z radiodifuznim oddajanjem. Ta pravica naj ne zajema nobenih drugih dejanj.

[…]

(27) Samo nudenje fizičnih zmogljivosti, ki olajšajo ali omogočijo priobčitev, še ne šteje za priobčitev v pomenu te direktive.“

4 Člen 3 te direktive, naslovljen „Pravica priobčitve del javnosti in pravica do dajanja na voljo javnosti predmetov sorodnih pravic“, določa:

„1. Države članice predvidijo za avtorje izključno pravico, da dovolijo ali prepovejo vsakršno obliko priobčenja njihovih del javnosti, po žici ali na brezžični način, vključno z dajanjem svojih del na voljo javnosti tako, da imajo člani javnosti do njih dostop s kraja in v času, ki si ju izberejo sami.

[…]

3. Pravice iz odstavka 1 in 2 se ne izčrpajo z nobenim dejanjem priobčitve javnosti oziroma dajanja na voljo javnosti, kot ju določa ta člen.“

5 Člen 2 Direktive Sveta 93/83/EGS z dne 27. septembra 1993 o uskladitvi določenih pravil o avtorski in sorodnih pravicah v zvezi s satelitskim radiodifuznim oddajanjem in kabelsko retransmisijo (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 134) določa:

„Države članice za avtorja predvidijo izključno pravico, da dovoli priobčitev javnosti po satelitu avtorsko-pravno varovanih del […]“

6 Člen 8(1) te direktive določa:

„Države članice zagotovijo, da se pri kabelski retransmisiji oddaj na njihovem območju spoštujejo avtorska in sorodne pravice in da se takšna retransmisija odvija na podlagi individualnih ali kolektivnih avtorskih pogodb med imetniki avtorske pravice, imetniki sorodnih pravic in kabelskimi operaterji.“

Angleško pravo

7 Oddelek 20 zakona o avtorskih pravicah, modelih in patentih iz leta 1988 (Copyright, Designs and Patents Act 1988) v različici, ki se uporablja za dejansko stanje v postopku v glavni stvari, naslovljen „Kršitev s priobčitvijo javnosti“, določa:

„1. Priobčitev dela javnosti je dejanje, ki ga omejuje avtorska pravica na

a) literarnem, dramskem, glasbenem ali umetniškem delu;

b) zvočnem ali filmskem posnetku; ali

c) radiodifuzno razširjanemu delu.

2. Sklicevanja na priobčitev javnosti v tem delu se nanašajo na priobčitev javnosti z elektronskim prenosom in v zvezi z delom vključujejo

a) radiodifuzno oddajanje dela;

b) dajanje del na razpolago javnosti z elektronskim oddajanjem tako, da imajo posamezniki iz javnosti do njih dostop, kjer in kadar hočejo.“

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

8 Tožeče stranke v postopku v glavni stvari so izdajatelji komercialnih televizijskih programov, ki so na podlagi nacionalnega prava imetniki avtorskih pravic na televizijskih oddajah, filmih in drugih elementih, ki so vključeni v njihove oddaje. Financirajo se z oglasi, ki so vključeni v njihov program.

9 Družba TVC po internetu ponuja storitve razširjanja televizijskih oddaj. Te storitve uporabnikom omogočajo, da po internetu „v živo“ sprejemajo prostodostopno pretočno televizijsko vsebino, vključno s televizijskimi oddajami, ki jih razširjajo tožeče stranke.

10 Družba TVC se prepriča, da pridobijo uporabniki njenih storitev dostop le do vsebine, do katere so na podlagi televizijske licence že upravičeni do dostopa v Združenem kraljestvu. Pogoji, v katere morajo privoliti uporabniki, tako zajemajo veljavno televizijsko licenco in omejitev uporabe storitev družbe TVC na Združeno kraljestvo. Spletno mesto družbe TVC ima na voljo opremo, ki tej družbi omogoča ugotavljanje, kje je uporabnik, in onemogočanje dostopa, če pogoji, ki veljajo za uporabnike, niso izpolnjeni.

11 Storitve, ki jih ponuja družba TVC, so financirane z oglasi. Gre za avdiovizualne oglase, ki so predvajani, preden je mogoč ogled pretočnega videa zadevne oddaje. Oglasi, ki jih že vsebujejo prvotne oddaje, so ohranjeni nespremenjeni in so uporabniku poslani kot del medijskega toka. „Vstavljeni“ oglasi („in-skin“) so prav tako prikazani na računalniku ali drugi uporabnikovi napravi.

12 Družba TVC pri svojih dejavnostih uporablja štiri skupine strežnikov, in sicer sprejemne, kodirne, izvorne in robne strežnike.

13 Vstopni signali, ki jih uporablja družba TVC, so običajni, prizemni in satelitski radiodifuzni signali, ki jih oddajajo tožeče stranke v postopku v glavni stvari. Signali so sprejeti z anteno in se posredujejo sprejemnim strežnikom, ki iz sprejetega signala izvlečejo posamezne videotokove, ne da bi jih spreminjali. Kodirni strežniki ta tok pretvorijo tako, da ustreza drugačnemu kompresijskemu standardu. Izvorni strežniki nato videotok pripravijo za pošiljanje po internetu v različnih zapisih. Od tu naprej se kanali, ki jih ponuja družba TVC, obdelujejo le še, če vsaj en uporabnik zahteva zadevni kanal. Če ni nobene zahteve za kanal, se signal zavrže.

14 Robni strežniki so po internetu povezani z računalnikom ali prenosnim telefonom uporabnika. Če robni strežnik sprejme uporabnikovo zahtevo za kanal, se poveže z izvornim strežnikom, ki pretaka ta signal, razen če robni strežnik vsebine zadevnega kanala ne pretaka že drugemu uporabniku. Programska oprema robnega strežnika ustvari ločen tok za vsakega uporabnika, ki prek tega strežnika zahteva kanal. Posamezen podatkovni paket je tako naslovljen na posameznega uporabnika, in ne na skupino uporabnikov.

15 Tokovi, ki jih zagotavljajo robni strežniki, se lahko predvajajo v različnih zapisih. Uporabljeni tokovi so v zapisih Adobe Flash za računalnike, HTTP za prenosne naprave Apple ter RTSP za mobilne telefone Android in Blackberry.

16 Tožeče stranke so proti družbi TVC pri High Court of Justice (England & Wales) (Chancery Division) vložile tožbo zaradi kršitve avtorskih pravic na njihovih oddajah in filmih, ker naj bi bila med drugim podana priobčitev javnosti, prepovedana s členom 20 zakona o avtorskih pravicah, modelih in patentih iz leta 1988 v različici, ki se uporablja za dejansko stanje v postopku v glavni stvari, in s členom 3(1) Direktive 2001/29.

17 Predložitveno sodišče meni, da na podlagi sodb z dne 7. decembra 2006 v zadevi SGAE (C-306/05, ZOdl., str. I-11519) in z dne 13. oktobra 2011 v združenih zadevah Airfield in Canal Digitaal (C-431/09 in C-432/09, ZOdl., str. I-9363) ni mogoče jasno ugotoviti, ali subjekt, kot je TVC, opravlja „priobčitev javnosti“ v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29, če ob polni zavesti o posledicah svojih

dejanj zaradi pritegnitve javnosti za svoje oddaje in oglase po internetu razširja radiodifuzno predvajane oddaje članom javnosti, ki so doma upravičeni do sprejemanja prvotnega radiodifuznega signala z uporabo lastnih televizijskih sprejemnikov in prenosnih računalnikov.

18 V teh okoliščinah je High Court of Justice (England & Wales) (Chancery Division) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali se pravica dovoliti ali prepovedati ‚priobčenje njihovih del javnosti, po žici ali na brezžični način' v členu 3(1) Direktive [2001/29] nanaša tudi na primere, ko:

(a) avtorji dovolijo, da se njihova dela vključijo v prizemno prostodostopno televizijsko oddajanje, ki je namenjeno za sprejem na celotnem ozemlju države članice ali pa na geografsko omejenem področju znotraj države članice;

(b) tretja oseba (to je organizacija, ki ni prvotni izdajatelj) zagotavlja storitve, v okviru katerih se lahko posamezni naročniki na ciljnem ozemlju sprejema, ki bi lahko na svojih domovih zakonito sprejeli oddajo prek televizijskega sprejemnika, priključijo na strežnik tretje osebe in sprejemajo vsebino oddaje po internetnem podatkovnem toku?

2. Ali je za odgovor na prvo vprašanje bistvenega pomena, če:

(a) strežnik tretje osebe omogoča zgolj ‚posamično' povezavo do vsakega naročnika, pri čemer vsak posamezni naročnik vzpostavi svojo internetno povezavo s strežnikom, vsak podatkovni paket, ki ga strežnik pošlje v internet, pa je naslovljen le na posameznega naročnika?

(b) se storitve tretje osebe financirajo z oglaševanjem v obliki ‚pre-roll' (to je po tem, ko se naročnik prijavi, ter do začetka prejemanja oddajane vsebine) ali ‚in-skin' (to je v oknu programske opreme naročnikove sprejemne naprave, na kateri je prikazan sprejeti program, vendar zunaj programske slike), vendar so prvotni oglasi, vključeni v oddajo, predstavljeni naročniku takrat, ko jih v predvajanje uvrsti izdajatelj?

(c) vmesna organizacija:

(i) zagotavlja alternativno storitev storitvi, ki jo zagotavlja prvotni izdajatelj, pri čemer neposredno konkurira prvotnemu izdajatelju za pritegnitev gledalcev, ali

(ii) neposredno konkurira prvotnemu izdajatelju za oglaševalski dobiček?"

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje in točka (a) drugega vprašanja

19 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem in točko (a) drugega vprašanja v bistvu sprašuje, ali je treba pojem „priobčitev javnosti" v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29 razlagati tako, da zajema retransmisijo del, vključenih v prizemno televizijsko radiodifuzno oddajanje,

— ki ga opravlja subjekt, ki ni prvotni izdajatelj,

— po internetnem toku, do katerega je omogočen dostop naročnikom tega subjekta, ki lahko sprejemajo to retransmisijo s priključitvijo na strežnik tega subjekta,

— če so ti naročniki na ciljnem ozemlju navedenega prizemnega televizijskega radiodifuznega oddajanja in lahko to oddajanje zakonito sprejemajo po televizijskem sprejemniku.

20 Najprej je treba poudariti, da je glavni cilj Direktive 2001/29 vzpostavitev visoke stopnje varstva avtorjev, kar jim omogoči ustrezno plačilo za uporabo njihovih del, še posebej pri priobčitvi javnosti. Torej je treba pojem priobčitve javnosti razumeti široko, kot je poleg tega izrecno navedeno v uvodni izjavi 23 te direktive (zgoraj navedena sodba SGAE, točka 36, in sodba z dne 4. oktobra 2011 v združenih zadevah Football Association Premier League in drugi, C-403/08 in C-429/08, ZOdl., str. I-9083, točka 186).

21 Prvič, ugotoviti je treba vsebino pojma „priobčitev“ in odgovoriti na vprašanje, ali dejavnost v postopku v glavni stvari spada na njegovo področje uporabe.

22 Glede tega je treba opozoriti, da Direktiva 2001/29 ne opredeljuje izčrpno pojma priobčitve. Smisel in obseg tega pojma je tako treba pojasniti glede na njegovo sobesedilo in cilj, naveden v točki 20 te sodbe.

23 Iz uvodne izjave 23 Direktive 2001/29 pa je razvidno zlasti, da avtorjeva pravica do priobčitve javnosti zajema vsako oddajanje ali retransmisijo dela v javnosti, ki ni prisotna na kraju izvora priobčitve, po žici ali na brezžični način, vključno z radiodifuznim oddajanjem. Poleg tega je iz člena 3(3) te direktive razvidno, da dovoljenje za vključitev zaščitenih del v priobčitev javnosti ne izčrpa pravice do dovoljevanja ali prepovedovanja drugih priobčitev teh del javnosti.

24 To kaže, da je zakonodajalec Unije pri urejanju položajev, v katerih se neko delo večkrat uporablja, želel določiti, da mora vsako oddajanje ali retransmisijo dela s posebnim tehničnim sredstvom načeloma posebej dovoliti avtor zadevnega dela.

25 Te ugotovitve poleg tega potrjujeta člena 2 in 8 Direktive 93/83, ki zahtevata novo dovoljenje za sočasno, nespremenjeno in neskrajšano satelitsko ali kabelsko retransmisijo začetnega oddajanja televizijskih ali radijskih oddaj, ki vsebujejo zaščitena dela, čeprav je mogoče to oddajanje na njegovem ciljnem ozemlju sprejeti tudi z drugimi tehničnimi sredstvi, na primer po radijskih valovih prizemnih omrežij.

26 Ker se dajanje del na voljo javnosti z retransmisijo prizemnega televizijskega radiodifuznega oddajanja po internetu opravlja s posebnim tehničnim sredstvom, ki je drugačno od sredstva prvotne priobčitve, ga je treba šteti za „priobčitev“ v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29. Zato morajo tako retransmisijo dovoliti avtorji del, ki so njen predmet, če so priobčena javnosti.

27 Te ugotovitve ne more omajati ugovor TVC, da gre pri dajanju del na voljo javnosti po internetu, kakršno je to v postopku v glavni stvari, le za tehnično sredstvo za zagotovitev ali izboljšanje sprejemanja prvotnega oddajanja na območju, ki ga zajema.

28 Iz sodne prakse Sodišča je sicer razvidno, da zgolj tehnično sredstvo za zagotovitev ali izboljšanje sprejemanja prvotnega oddajanja na območju, ki ga zajema, ni „priobčitev“ v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29 (glej v tem smislu zgoraj navedeni sodbi Football Association Premier League in drugi, točka 194, ter Airfield in Canal Digitaal, točki 74 in 79).

29 Uporaba takega tehničnega sredstva mora biti tako omejena na zagotovitev ali izboljšanje sprejemanja že obstoječega oddajanja in ne more biti namenjena drugačnemu oddajanju.

30 V tej zadevi pa gre pri posegu družbe TVC za oddajanje zadevnih zaščitenih del, ki je drugačno od oddajanja zadevne RTV-organizacije. Pri posegu družbe TVC nikakor ne gre za ohranjanje ali izboljšanje kakovosti sprejemanja oddajanja, ki ga opravlja ta organizacija. V teh okoliščinah navedenega posega ni mogoče šteti za zgolj tehnično sredstvo, kot je pojasnjeno v točki 28 te sodbe.

31 Drugič, da bi šlo za pojem „priobčitev javnosti“ v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29, morajo biti zaščitena dela dejansko priobčena „javnosti“.

32 V zvezi s tem je iz sodne prakse Sodišča razvidno, da pojem javnosti, na katero se sklicuje navedena določba, zajema nedoločeno število morebitnih naslovnikov, pri tem pa mora biti število oseb dovolj veliko (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo SGAE, točki 37 in 38 ter navedena sodna praksa).

33 Natančneje, pri zadnjem merilu je treba upoštevati kumulativni učinek dajanja del na voljo potencialnim naslovnikom. Glede tega je zlasti pomembno vprašanje, koliko oseb ima dostop do istega dela sočasno in zaporedno (zgoraj navedena sodba SGAE, točka 39).

34 V zvezi s tem ni upoštevno vprašanje, ali imajo potencialni naslovniki do priobčenih del dostop po individualni povezavi. Ta tehnika namreč ne preprečuje tega, da bi lahko imelo veliko oseb hkrati dostop do istega dela.

35 V obravnavanem primeru je treba poudariti, da je retransmisija del po internetu v postopku v glavni stvari namenjena vsem osebam s prebivališčem v Združenem kraljestvu, ki se lahko povežejo z internetom in naj bi imeli televizijsko licenco v tej državi. Te osebe imajo hkrati dostop do zaščitenih del v okviru „live streaming“ (medijski pretok v živo) televizijskih oddaj po internetu.

36 Navedena retransmisija je namenjena nedoločenemu številu potencialnih naslovnikov in vključuje veliko oseb. Zato je treba ugotoviti, da so z zadevno retransmisijo zaščitena dela dejansko priobčena „javnosti“ v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29.

37 Vendar družba TVC trdi, da retransmisija v postopku v glavni stvari ne izpolnjuje pogoja nove javnosti, ki pa je nujen v smislu zgoraj navedenih sodb SGAE (točka 40), Football Association Premier League in drugi (točka 197) ter Airfield in Canal Digitaal (točka 72). Naslovniki retransmisije, ki jo opravlja družba TVC, naj bi imeli pravico do sprejemanja radiodifuznega oddajanja z enako vsebino prek svojih televizijskih sprejemnikov.

38 Glede tega je treba poudariti, da se položaji, obravnavani v zadevah, v katerih so bile izdane navedene sodbe, jasno razlikujejo od položaja v postopku v glavni stvari. V navedenih zadevah je namreč Sodišče obravnavalo položaje, v katerih je subjekt s svojim namernim posegom omogočil dostop do oddajanja, ki je zajemalo zaščitena dela, novi javnosti, ki je zadevni avtorji niso upoštevali, ko so dovolili zadevno radiodifuzno oddajanje.

39 Postopek v glavni stvari pa se nanaša na oddajanje del, vključenih v prizemno radiodifuzno oddajanje, in dajanje teh del na voljo po internetu. Kot je razvidno iz točk od 24 do 26 te sodbe, morajo vsako od teh oddajanj posamično in ločeno dovoliti zadevni avtorji, saj vsako od teh oddajanj poteka pod posebnimi tehničnimi pogoji in z drugačnim sredstvom za oddajanje zaščitenih del ter je namenjeno neki javnosti. V teh okoliščinah ni več treba preverjati pogoja nove javnosti, ki je upošteven le v položajih, o katerih je Sodišče odločalo v zadevah, v katerih so bile izdane zgoraj navedene sodbe SGAE, Football Association Premier League in drugi ter Airfield in Canal Digitaal.

40 Glede na vse zgoraj navedeno je treba na prvo vprašanje in točko (a) drugega vprašanja odgovoriti, da je treba pojem „priobčitev javnosti“ v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29 razlagati tako, da zajema retransmisijo del, vključenih v prizemno televizijsko radiodifuzno oddajanje,

— ki ga opravlja subjekt, ki ni prvotni izdajatelj,

— po internetnem toku, do katerega je omogočen dostop naročnikom tega subjekta, ki lahko sprejemajo to retransmisijo s priključitvijo na strežnik tega subjekta,

— čeprav so ti naročniki na ciljnem ozemlju navedenega prizemnega televizijskega radiodifuznega oddajanja in lahko to oddajanje zakonito sprejemajo po televizijskem sprejemniku.

Točka (b) drugega vprašanja

41 Predložitveno sodišče s točko (b) drugega vprašanja v bistvu sprašuje, ali na odgovor na prvo vprašanje vpliva to, da se retransmisija, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, financira z oglasi in je tako pridobitna.

42 Sodišče je sicer poudarilo, da je upoštevna pridobitnost „priobčitve“ v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29 (zgoraj navedena sodba Football Association Premier League in drugi, točka 204). Vendar je priznalo, da ta pridobitnost ni nujni pogoj, od katerega je odvisen sam obstoj priobčitve javnosti (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo SGAE, točka 44).

43 Pridobitnost tako ni odločilni pogoj za to, da se retransmisija, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, šteje za „priobčitev“ v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29.

44 Na točko (b) drugega vprašanja je torej treba odgovoriti, da na odgovor na prvo vprašanje ne vpliva to, da se retransmisija, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, financira z oglasi in je tako pridobitna.

Točka (c) drugega vprašanja

45 Predložitveno sodišče s točko (c) drugega vprašanja v bistvu sprašuje, ali na odgovor na prvo vprašanje vpliva to, da retransmisijo, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, opravlja subjekt, ki neposredno konkurira prvotnemu izdajatelju.

46 Glede tega je treba ugotoviti, da niti iz Direktive 2001/29 niti iz sodne prakse Sodišča ni razvidno, da bi bila konkurenca med subjekti, ki hkrati oddajajo dela, zaščitena z avtorsko pravico, ali opravljajo zaporedne retransmisije teh del, upoštevna za opredelitev oddajanja kot „priobčitve javnosti“ v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29.

47 Na točko (c) drugega vprašanja je zato treba odgovoriti, da na odgovor na prvo vprašanje ne vpliva to, da retransmisijo, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, opravlja subjekt, ki neposredno konkurira prvotnemu izdajatelju.

Stroški

48 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, nastali za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

1. **Pojem „priobčitev javnosti“ v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi je treba razlagati tako, da zajema retransmisijo del, vključenih v prizemno televizijsko radiodifuzno oddajanje,**

   — **ki ga opravlja subjekt, ki ni prvotni izdajatelj,**

   — **po internetnem toku, do katerega je omogočen dostop naročnikom tega subjekta, ki lahko sprejemajo to retransmisijo s priključitvijo na strežnik tega subjekta,**

— **čeprav so ti naročniki na ciljnem ozemlju navedenega prizemnega televizijskega radiodifuznega oddajanja in lahko to oddajanje zakonito sprejemajo po televizijskem sprejemniku.**

2. **Na odgovor na prvo vprašanje ne vpliva to, da se retransmisija, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, financira z oglasi in je tako pridobitna.**

3. **Na odgovor na prvo vprašanje ne vpliva to, da retransmisijo, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, opravlja subjekt, ki neposredno konkurira prvotnemu izdajatelju.**

Podpisi